

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De consolatione philosophiae

Boethius, Anicius Manlius Severinus

[Deventer], [1480-85]

Prosa prima

[urn:nbn:de:bsz:31-293110](#)

Fronte turbatus achelous amnis Ora demer
sit pudibūd a ripis Strauit Anteum libycas
arenis . Cacus Euandri satiāuit iras . Quoq
q; p̄flurus foret altus orbis Hetiger spumis.
humeros notauit . Ultimus cæluz labor irre
flexo Hustulit collo . preciūq; rursus Ultimi
cælum meruit laboris . Itē nūc fortis ubi cel
sa magni Dūc̄ exempli via . cur ierfes Ter
ga nudatis . superata tellus Didera donat

Finitur hic liber quartus de consolatione phi
losophiae Incipit quintus ac ultimus .

Prosa prima.

Dixerat orōni q; cursū ad alia q
dā tractāda et expediēda vñebat
B. Tū ego . Recta qđe iqm ex
hortatio . tuaq; prorsus auctoritate dignissimā
S; q; tu dudū de puidētia dixisti re expior

Quaero enī an esse aliqd omnino. et quidnā
esse casum arbitrere **P.** Tū illa. Festino in
quit debitū premissicis absoluere. viamqz ti
bi qua patriam reuehatis aperire. Dac autē
et si per utilia cogmitu. tamen a proprio*n*ostri
tramite paulisper auersa sunt. Verendumqz
est ne deuijs fatigatus ad emeterendum rectum
iter sufficere nō possis **D.** Ne id inquā pro
fus vvereare Nam quietis mibi loco fuerit ea qu
bus maximē delect or agnoscere. simul cum
omne disputationis tuae latus in dubitata fi
de constiterit nihil de sequentibus ambiga
tur **D.** Tū illa. Morem inquit geram tibi si
mulqz sic exorsa est. Si quidem inquit aliqy
euentū temerario motu nullaqz causarum cō
nexione productū casuz esse diffiniat. nihil
omnino casum esse confirmo. et proprie subiectae
rei significationem inanem prorsus esse voces
deerno. Quis enim coerete in ordinē cūcta

teo locus esse vllus temeritati reliquus potest
Nam nihil ex nihilo existere vera sententia est
cui nemo vñqm veteru refragatus est. qnqm
id illi nō de operante principio. sed de materiali
subiecto. hoc est omnium de natura rationum. q
si quodam iecerit fundamentum At si nullis ex cau
sis orias aliquid id de nihilo ortum esse videtur
Qd si fieri nequit. nec casu quodem huiuscmodi
esse possibile est quod paulo ante diffinimus.

B. Quid igit in qua. Nihil ne est quod vel
casus. vel fortuitum iure appellari queat. An
aliquid. tametsi vulgus lateat cui vocabula
ista conueniunt **D.** Aristoteles mecum inquit i
proboscias et brevis et veri propter in qua ratione diffini
vit **H.** Quoniam in qua modo **D.** Quoties aliquid
ait cuiuspiam rei gratia gerit. aliud quodibusdam de
causis quin quod interdebat obtinet casus vocatur.
ut si quis colendi agricola causa fodier humum defossi
auri pondus inueniat. hoc igit fortuitu quod est

redit accidisse. Verū nō de nihilō est. Nam
priās causās habet. quarū improuisus inopi-
natus q̄z cursus casum videtur operatus. Nā
nisi cultor agri humuz foderet. nisi eo loco p̄
cūniā suā depositor obruisset. aurū nō esset in-
uentum. Dæ sunt igitur fortuiti causae cōpē-
dij. quod ex obuijs sibi a confluentibus cau-
sis non ex gerentis intentione prouenit. Ne
q̄z enī vel qui aurū obruit. vel qui agrum ex-
ercuit. vt ea pecunia reperiatur intendit sed
vti dixi quo ille obruit. hūc fodisse cōuenit
atq̄z concurredit. Licit igitur diffinire casuz cē
inopinatum ex confluentibus causis in his q̄
ob aliquid geruntur euentum. Concurrere
vero atq̄z confluere causas facit ordo ille ineui-
tabili connexione procedens. qui de prouide-
tiae fonte descendens. cū ea suis locis tempo-
ribus q̄z disponit.

Metrum primum libri quinti.